

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **P. Š.**, zastoupeného JUDr. Peterem Andrisem, advokátem se sídlem Strojnická 11, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 2. 2012, čj. 218/2012-160-SPR/3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2012, čj. 2 A 20/2012 – 53,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

1. Rozhodnutím ze dne 21. 4. 2011, čj. MHMP 336827/2011/Čar, Magistrát hlavního města Prahy uznal žalobce vinným z přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. d) a l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011. Žalobce se měl dopustit přestupků tím, že se dne 12. 3. 2011 kolem 03:05 hodin odmítl podrobit vyšetření ke zjištění, zda nebyl ovlivněn alkoholem, a na výzvu policisty nepředložil řidičský průkaz. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 38 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 18 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.
2. Žalovaný zamítl odvolání žalobce rozhodnutím ze dne 29. 2. 2012, čj. 218/2012-160-SPR/3.
3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 31. 10. 2012, čj. 2 A 20/2012 – 53, zamítl.
4. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku městského soudu kasační stížností.

5. Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve podmínkami řízení o kasační stížnosti a shledal, že nebyly splněny.

6. Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona soud vyzve poplatníka k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě, kterou mu určí, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

7. Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za podanou kasační stížnost spolu s kasační stížností, ani později ve lhůtě, kterou mu soud stanovil usnesením ze dne 10. 1. 2013, čj. 8 As 134/2012 – 23. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 16. 1. 2013, soudem určená lhůta 2 týdnů pro zaplacení soudního poplatku marně uplynula dne 30. 1. 2013. Stěžovatel nezaplatil soudní poplatek ani později, ke dni rozhodování soudu.

8. Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že podmínky řízení o kasační stížnosti nebyly splněny, proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. zastavil.

9. Podle § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. února 2013

JUDr. Jan Passer
předseda senátu